

Studiebijeenkomst 29 mei 1962

Vanavond zijn we bij elkaar om een verdere indeling te geven in het kursusverband. Het moet U duidelijk zijn dat alle indelingen die kunnen gegeven worden kwa inhoud altijd bevrediging geven voor iedereen hier nu aanwezig. U hebt de bepaling in U zelve, en het is aan de hand van uwe verlangens dat datgene gebracht kan worden wat verantwoord is (in deze vorm), U te geven.

Verder moet er op gewezen worden dat U onmogelijk -indien U tot een onderlinge keuze komt- er iets gesteld kan worden aan U, dat niet direkt in uwe (op het ogenblik kenbare), vermogens ligt. Wij zullen vermijden dat iemand hetzij; meer overtuiging, meer inzicht, prettiger leven, groter krachtsgebruik een ev. opgangsmogelijkheid heeft die meent direkt iets te bekomen aan de hand van een samenhangigheid of zelfs een strikt volgen van cursusbijeenkomsten e;d.

Vanuit de geest wordt er altijd rekening gehouden met het respekteren van de vrijheid die de mens normaal dient te behouden. Geen enkele drang, geen enkele voorbelofte -in samenwerking of individueel - zal van ons moge gesteld worden, van het ogenblik wij merken dat iemand vanuit zijn vrije wil iets voor ons (voor de geest) of voor God zou doen, buiten zijn eigen erkenning vandien. Het is niet zo dat, indien U samenloopt -of wilt lopen- of samen wilt erkennen de grote krachten, en dan gezamenlijk een daad of doel nastreven, U deelachtig kunt zijn aan iets wat boven U staat, indien U niet direkt een gelijklopend streven van in den beginne gesteld, U eigen maakt.

Ik zou zeggen dat is hard. Maar daarin ligt de zekerheid dat, waar de mens zich ook bevindt, tot welke categorie hij zichzelf ok indeelt, vanuit deze voor elke mens een bereiking ligt, indien hij de erkenning in zich draagt. Deze erkenning is leven, kracht en geeft aan de hand van het geloof daarin een scheppingsmogelijkheid

U kunt U indelen in 3 soorten: bv.

1. Bij diegenen die zich op het ogenblik nog bewust zijn van hun onkunde en daarmee een noodzakelijkheid inzien gezamenlijk verder te blijven werken. Gezamenlijk in groep en aan de hand van overdenkingen en bestuderingen van dat wat gebracht wordt toch een zekere erkenning in dit leven kunnen bekomen.
2. Bij diegenen die wat men noemt bewuste mens willen worden. Daarvoor wordt de erkenning van uzelve zoveel mogelijk gegeven mits U de bewuste mens nastreeft een zekere zelfstandigheid die U toelaat op eigen houtje de erkenning van een schepping te vinden waarin U thuishoort aan de hand van uw bewustzijn.
3. Groep die beide voorgaande kan bevatten, doch de zwaarste is. Deze van de bewuste dienende mens. Dat wil niet zeggen dat U eerst de 2 eerste fasen dient te doorlopen. U kunt U van het dienen bewust worden, dus bewust dienaar zijn, en daarin 't zij weten, 't zij kracht en erkenning vinden maar ook tegelijkertijd indien U normaal er hulp in ziet of meent te moeten krijgen, U deze bekomen kunt aan de hand van uwe aanvaarding.

2.

Aanvaarding van het leven, aanvaarding van het inzicht dat U gegeven wordt en de erkenning van de noodzakelijkheid van uwe dienstbaarheid.

Ieder van U behoort tot een bepaalde categorie. Wij zijn zo vrij U de hoogste te belichten, zonder dat vanavond een bepaling gegeven wordt waartoe eigenlijk bepaalde uitspraken dienen gedaan.

Indien U erkent boven alle dingen dat er een God bestaat, zo zal altijd deze God U antwoorden volgens de overtuiging, volgens het inzicht dat U in de wereld hebt en waar U deze God in vindt of voor aansprakelijk acht. Uw eigen denken, uw eigen reageren a.h.w. is bepalend welke stroom van eeuwigheid direkt voor U als potentiaal verwerkbaar is. Dat vraagt moed, dat vraagt zelfvertrouwen. Zelfvertrouwen dient U allen zeer sterk en nader te ontwikkelen. Hoe U ook werkt, wat u ook eigenlijk voor doel stelt, het zelfvertrouwen is uw grootste kracht. Vermeent U nu dat U in uw dagelijks werk (mits U de erkenning van het leven daarin ziet) Uw God dient, zo zal het zelfvertrouwen of het beleven van Uw God direkt zichtbaar zijn in datgene wat U noemt uw dagelijks leven.

U weet dat deze wereld beperkt is (doch noodzakelijk) zeker voor U en grotendeels ook voor ons. Wij dragen deze erkenning in ons en wij weten dat aan de hand van kosmische wetten, en van gelijke bestreving er altijd hulp en bijstand gegeven kan worden. Wij zien dit vanuit geestelijk standpunt niet zo sentimenteel als U. Wij zien dit vanuit een klasse van zekerheid en kunnen U vanuit deze zekerheid bepaalde mogelijkheden bieden die voor U het beste zijn. De schepping is EEUWIG bdenk dit wel.

Wij kunnen spreken van een doel een erkenning van een doel, in de mate dat groter ligt dan dat van U, Doch in gelijk welk doel in gelijk welke sfeer, hoe verschillend dan ook is een groot punt van gelijkheid. D.w.z. wij kunnen aan dezelfde lijn aanzetten van het ogenblik wij ons eigen wezen inzien, de mogelijkheden die daarin liggen en de eerlijke bestreving van datgene wat wij menen of denken te zijn.

Ik weet niet of U hiermede stilaan een voorbereiding gemaakt hebt of uit deze voorbereiding reeds vragen rijzen? Het ligt in de bedoeling U te helpen mits uzelf deze keuze doet. U kunt best beginnen met de zekerheid te krijgen of U wel direkt bruikbaar zijt in datgene wat ge U meent te hebben moeten stellen. Gaat dat in algemene zin, dan kunt U nadien uitwisselingen doen. Kunt U het niet voor U persoonlijk doen, dan kunnen waarschijnlijk diegenen die in de groep de leiding vormen hiervoor aansprakelijk gesteld worden voor zoverre vragen noodzakelijk blijken.

Wat denkt U waar U goed voor bent? Hoe denkt U het beste het bewustzijn dat U draagt in garantie verder uit te dragen?

Hoe meent U God te zien?

Waar denkt U te kunnen werken?

Voelt U er iets voor?

Hebt U geen bepaalde drang in de stof welke U eerst graag zoudt volbracht zien, omdat U dan graag en volgens uw huidig denken beter zou werken?

3.

Dat zijn vragen die U op het ogenblik bezig houden. Maar waar wij nu niet veel rekening mee kunnen houden. Niet in deze zin dat wij deze stoffelijke beperkingen verplicht zijn te aanvaarden. Doch wij zijn bijeen, en U hebt de gelegenheid. Meer dan in andere groepen is geboden. U hebt meer bij de hand. De tijd loopt niet zo lang meer, dat, indien U iets misbouwt hebt, U dan veel tijd nodig hebt om deze niet juist in het kader passende aktie terug op te bouwen. Wij moeten verder gaan, tot iets wat ons noodzakelijkerwijze roept. Wij menen niet dat de tijd misbruikt, maar ongebruikt blijft.

Bent U iemand die graag zekerheid krijgt over het hiernamaals.

Bent U iemand die last heeft met zichzelf en graag daar bewuster een houding inneemt op zelfstandiger basis?

Bent U iemand die doordrongen van misschien grote krachten die wel de nietigheid van zichzelf aanvoelt en tot het besluit komt van zich te offeren voor iets wat hij noemt noodzakelijk?

Vraag, denk daarover na. Wij kunnen dan zien in hoeverre het geheel waar U toe behoort ten dienst kan gesteld worden. Doet U dit en wisselt U dit onderling uit, zo zouden wij graag zien dat een uitwisseling van groepen geschiedt althans op papier of programma datgene wat U wenst te kunnen doen. U kunt dit aan uw leider voorleggen.

Vraag: Br. in ons klein groepje hebben wij gesteld: 1e. dienstbaarheid te betonen daar waar nodig. 2e. harmonie te hebben met allen waar we met in aanraking komen. Wij weten zelf niet of dit wel volstaat, of er meer verlangd wordt?

Antw: Dan zou ik eerst zeggen de harmonie als eerste punt te stellen en daarna uit de herkenning der harmonie uw eigen ten dienste te stellen daar waar U meent dat hulp noodzakelijk is.

Bekijk goed, indien ge U volgens uw inzicht bereid stelt te helpen waar U kunt dan hebt U inzicht gekregen van een noodzakelijkheid. Indien U dus aan de hand van uw erkende noodzakelijkheid ten dienste gaat stellen, dan is het ook afhankelijk van uw eigen graad van bewustzijn waar U zich direkt deelachtig aktief kunt maken aan deze bestaande belofte. Probeer eerst te overwegen welke eigenschappen in u zelve aanwezig zijn en deze eigenschappen zo rond mogelijk uit te breiden. Diegenen die samenwerken zullen ten allen tijde uw manier van werken respekteren, omdat basis van harmonie 1e. punt aansprakelijk is voor datgene wat er uit voortgroeit. Zo zult U komen tot erkenningen en daarbij zal noodzakelijk blijken dat U op den duur niet meer uw eigen ziet als de helper maar dat het de kracht, die U in stand houdt, is die helpt via uw wezen en normaal door U gebruikt zeer zeker doelmatig in deze wereld gebracht kan worden.

Daar is dan verder voor nodig dat U bij deze juiste omschrijving, begint aan een vast ding. Probeer dat dus aan te stippen, want in deze zaak moet U voorzichtig zijn. U gelooft in God.

4.

U meent aan God alle alomvatende kracht toe te schrijven, en deze ook te kunnen gebruiken. Doch U herkent tevens de onbekwaamheid, ongelooft, onvertrouwen dat U in deze bestaande kracht hebt. Stel ik mij een stoffelijk doel, dat ik niet met een einde kan bepalen zo zal ook mijn hele persoonlijkheid zich volledig tot het einde dienen in te zetten. Dit laatste kan gezien het niet volledig geloof (het zeker onvertrouwen nog) op de kracht die U Goddelijk noemt wel niet direkt zo voor U kenbaar in uw taak passen.

Ik vind wel dat het de moeite loont hierover onder elkaar te praten. Let wel dat U geen enkel initiatief neemt in deze zaak zonder er kennis is gegeven aan diegene die de leiding heeft. Want anders komen wij op een terrein waar er tweerlei zaken tegelijkertijd gedaan worden en dan nog op een verkeerde wijze.

Er is voor elk werk, inzicht voorhanden. Dit inzicht kunt U krijgen aan de hand van uw eerlijk streven. Dit inzicht is niet bepalend voor alle dingen, het is juist voor één zaak van node. Gebruikt U dit. U kunt dit opvangen. Indien U zich tot deze taak bereid verklaart, zo zult U zeker zelfstandig, maar ook zelf de verantwoordelijkheid dragen en in uw werk geheel dienen op te gaan. Dit zijn bepalingen die wij dienen na te leven, want indien wij anders werken gaan wij automatisch de mens verplichtingen opleggen. Verplichtingen tegenover ons, verplichtingen tegenover God. Nu dient de mens voor zichzelf zijn verplichtingen te kennen omdat hij aan de hand van zijn belevingen de erkenning Gods pas erkent.

Het komt er op aan in U zelve het vertrouwen te krijgen in het doel. Voor U zelve deze zekerheid hebben is niet noodzakelijk zolang het U alleen persoonlijk geldt. Dit is weerkaatsing. Datgene wat U aan de wereld geeft dat wordt U van de wereld teruggegeven. Indien deze wereld herkent door de gave die U haar doet, haar ev. verschil, haar onbekwaamheid of haar onwellustigheid in haar verzet tegen U, zo zal uw eigen wezen al deze krachten negatief beschouwend treffen. U zult echter in staat zijn zicht te geven aan de wereld met het hoofd te bieden aan datgene wat zij U geeft, en daaruit dus de mogelijkheid gegeven weerom het inzicht van de ander te wijzigen. Wij dienen ons niet superieur te stellen. Wij zijn niet meer en U verschilt van mekaar geestelijk of vanuit God gezien niets. Doch de verschillen onderling die door de evoluties en oordelen die er zijn geweest bestaan, deze de schuld zijn normaal van ons wezen ook. Heffen wij dit op dan zijn wij deelachtig aan datgene wat geen verschil kent. Datgene wat nog niet geuit is, datgene wat door de enen gezegd wordt is rust, bij de ander kracht, ergens anders liefde erkenning enz.

U helpt waar U kunt, maar het is noodzakelijk indien U al deze begrippen dient te verwerken, het toch ook prettig is dat U direkt een zekerheid bekommt van het geheel. Gedreven door een wil tot helpen bent U waarschijnlijk allen. Mekaar aanvullen in alle mogelijk feiten is in de groep zeer zeker noodzakelijk, of is het spontaan gevolg van een herkende harmonie. Dit mag echter niet zo zeer in de kring blijven. Dit moet naar buiten toe. U hebt de zekerheid toch in alles, uw kring, onder uw vrienden, dus kunt U bewust buiten U dragen datgene wat weerom deze kring in stand houdt.

En als U deze gedachtengang volgt, dan krijgt U een zeer ruime overblik van U zelf en ook van de Schepping. En door deze overblik of inzicht, is uw denken a.h.w. gelieerd aan datgene van de geestelijke opbouwende krachten die op het ogenblik de aarde fel beroeren en grotendeels in stand houden.

Vraag: Als men zich voorneemt de leer die we krijgen uit te dragen in de omgeving, doch dit uitdragen is niet toegelaten bij woord, is het dan voldoende zich te beperken op de gedachte.

Antw: Hier begaat U een fout: wij brengen nl. geen leer. Wij brengen hoogstuit een mogelijkheid tot bewustwording op de basis van de vrije aanvaarding van de mens. Dat neemt niet weg dat wij verwijzingen geven van een bestaande leer. Zoals bv. de Christusleer. Deze regels zijn direkt voor U van toepassing.

Doch laten wij het houden bij die leer. Het is allereerst noodzakelijk dat U de toon kunt aangeven. Veel woorden zijn gesproken doch hebben weinig zin. Men mag, in de Ordeleer, niemand overtuigen door het woord, hoogstens kan men aanvulling geven op een vraag die iemand tot U stelt uit de behoefte die rijt waar ook maar te vinden. Noodzakelijk is, wilt U garantievool deze leer bekendmaken, dat U contact krijgt met hen (het groepsdenkbeeld dat de Orde biedt). Daarvoor is noodzakelijk de erkenning van verdraagzaamheid. Indien U stout bent zegt U naastenliefde, maar dit uitdragen niet alleen in woord maar zeer zeker als hulp of vluchtmiddel tot het Goddelijke toe in uw gedachten dragen. Dan pas kan er sprake zijn van IK DRAAG UIT.

Groot gezien zouden wij zeggen: "ik wil Jezus navolgen" dan moet U eerst proberen met Jezus contact te krijgen en dat is dan dat U als dienende mens de wereld rondgaat, hulpvaardigheid brengend waar U kunt, en vanuit de herkende noodzaak de beleving van God, de liefdevolle Vader, de zekerheid deze mensen te kunnen helemen. Dit laatste gezien is voor de mens praktisch niet mogelijk omdat Jezus (zeg niet God) maar bewust was. En daarmee dienen wij ons op deze ogenblikken nog niet te meten. Toch wel kunnen wij gezien de mogelijkheden die voor de hand liggen in de kleinste erkenning, in de daad omzetten en te bewijzen toch deelachtig worden aan het koninkrijk Gods in wiens rijk vele kamers zijn.

Opm: Zekere begrippen bijbrengen bv. dat het leven niet alleen stoffelijk is, dat er nog een leven is na de dood.

Antw: Ik zou heel voorzichtig zijn, indien ik zou stellen na dit leven is er nog een ander. Eerst en vooral dat kunt U de mens wel bijbrengen, maar U kunt hem nooit geen garantie geven hoe deze andere wereld eruit ziet.

2e. Bestaat er geen enkele verplichting in deze andere wereld, zo door U geschept, te aanvaarden. De mens kan in deze wereld blijven, wel stoffelijk te sterven, maar toch in deze wereld blijven. Allerhande voorspiegelingen, hoe plastisch ze ook mogen zijn, moogt U niet van mij verwachten. U zou er best aan doen dat, indien U iemand direkt erkenning kunt geven van het geschapene dat hij ziet, U veel meer bijdraagt, dan hem een inzicht te geven

6.

aan zo mooie gene Zijde, waarbij ook andere afdelingen zijn. Neem rustig iemand die ge meent, dat indien hij sterft naar de hemel gaat of dat het ermee ophoudt. Maar de tijd die U overblijft in de stof om een overtuiging te geven dat eeuwig is bij deze mens is zeer zeker niet hem te zeggen dat er een ander leven bestaat.

Weet U dat er reeds veel misbruik gemaakt wordt hiervan, en dat in bepaalde omstandigheden waar mensen zich in nood bevonden iemand door de prediking van een ander leven de schuld was dat er massa moord geschiedde. Stel U voor in India waar hongersnood is, zit een vrouw met enkele kinderen te vergaan van honger, en U komt binnen en zegt "maar er is een leven achter dit" wat doet deze vrouw als zij werkelijk moederliefde heeft? De kinderen naar een betere wereld helpen!

Ik neem het uiterste maar hoeft U daarbij dit niet direkt als noodzaak te zien dat de mensen dit weten. Er wordt gezegd veel komt van onze zijde, dat niet van onze zijde komt. Maar wij brengen U de garantie dat U vanuit uwe zijde onze zijde bereiken kunt. Nog zelfs niet te wachten tot U overgaat, maar dat U in dit huidige stoflichaam U gegeven, daar belevingen op kunt doen, contacten kunt leggen en zeker in samenwerking verder in de Goddelijke Schepping op deze wereld iets te brengen dat Gods aanschijn waardig is. Wees toonbeeld in datgene wat voor U herkent, beleeft en noodzakelijk is!